

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ

Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ – ΑΘΗΝΑ 2018
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ
ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ
Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ
ΘΡΗΣΚΕΙΑ**

**Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου**

©Συγγραφέας: Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος. Τίτλος βιβλίου: Ένας Λαός, Ένας Θεός, η Φιλοκοσμική Θρησκεία, αριθμός σελίδων 136.

Πρώτη Έκδοση: 2018

©Εκδόσεις:

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυκλάδων 122 - 124

15562, Χολαργός, Αθήνα

Τηλ. & Fax: 211-010-9432

E-mail: parask@philocosmy.com

Webpage: www.philocosmy.com

ISBN: 978-618-80777-9-9

Εξώφυλλο: Απεικονίζει το Θεό με αγγέλους. Έργο του Ραφαήλ.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παράφραση ή η διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη σύμφωνα με το Νόμο 2121/1993 και τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Αφιερώνεται

στον Άνθρωπο, στο Σύμπαν και στο Θεό

Ο συγγραφέας εκχωρεί όλα τα κέρδη από το βιβλίο του «Ένας Λαός, Ένας Θεός, η Φιλοκοσμική Θρησκεία» στο μη κερδοσκοπικό Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος. Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 2010. Τα στοιχεία του Συλλόγου δίνονται πιο κάτω.

Ο λόγος για τον οποίο ο συγγραφέας εκχωρεί όλα τα κέρδη στο Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος είναι ότι, για τα θέματα της πορείας της Ανθρωπότητας, δε θέλει να μπαίνει μεταξύ του συγγραφέα και των συναθρώπων του το κέρδος, παρά μόνο η φροντίδα και η αγάπη για έναν καλύτερο κόσμο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διεύθυνση Επικοινωνίας

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου
Πρόεδρος του μη κερδοσκοπικού Συλλόγου Φιλοκοσμίας Ελλάδος
Κυκλάδων 122 - 124
15562, Χολαργός, Αθήνα
Τηλ. & Fax: 211-010-9432

E-mail: parask@philocosmy.com

Webpage: www.philocosmy.com

Facebook (Φιλοκοσμίας): [facebook.com/philocosmy](https://www.facebook.com/philocosmy)

Instagram (Φιλοκοσμίας): [instagram.com/philocosmy](https://www.instagram.com/philocosmy)

Youtube: Φιλοκοσμία

Facebook (Συγγραφέα): [facebook.com/ParaskevasNParaskevopoulos](https://www.facebook.com/ParaskevasNParaskevopoulos)

Facebook (Σύλλογου): Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίδα

ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ	9
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ	
1.1 Εισαγωγικά	21
1.2 Σύντομη ανασκόπηση των θρησκειών.....	24
1.3 Ιδρυτές σύγχρονων θρησκειών	27
1.4 Σχόλια	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ	
2.1 Η γένεση και η εξέλιξη του Σύμπαντος.....	33
2.2 Η εξέλιξη της γνώσης του ανθρώπου για το Σύμπαν	37
2.3 Σχόλια	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ	
3.1 Η γένεση και η εξέλιξη της ζωής.....	45
3.2 Η θεωρία της εξέλιξης της ζωής βάση της φυσικής επιλογής	47
3.3 Το DNA	51
3.4 Σχόλια	56
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ	
4.1 Επιστήμη - φιλοσοφία - θρησκεία	57
4.2 Η εξέλιξη της γνώσης του ανθρώπου για το Θεό	58
4.3 Το «ευφύες σχέδιο» του Θεού	59
4.4 Ο Θεός είναι αμέτοχος στα γεγονότα της ζωής μας	62
4.5 Ο Θεός είναι ο πατέρας, το Σύμπαν το παιδί Του και εμείς οι άνθρωποι τα εγγόνια του	64
4.6 Γιατί ο άνθρωπος αποστρέφεται την αλήθεια για το Σύμπαν, τη ζωή και το Θεό;.....	67
4.7 Σχόλια	68

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ**

5.1	Η ανασταλτική επίδραση της θρησκείας στην αναζήτηση της αλήθειας.....	71
5.2	Ο θρησκευτικός φανατισμός.....	76
5.3	Τα ιερατεία.....	77
5.4	Τα θρησκευτικά δόγματα.....	78
5.5	Περί θαυμάτων.....	80
5.6	Περί ψυχής.....	81
5.7	Οι θρησκείες θα καταστρέψουν την ανθρωπότητα.....	85
5.8	Σχόλια.....	87

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

6.1	Τα στάδια εξέλιξης των θρησκειών.....	89
6.2	Το θρησκευτικό συναίσθημα.....	90
6.3	Το ελεύθερο θρησκευτικό συναίσθημα.....	92
6.4	Οι θρησκείες και τα ανθρώπινα δικαιώματα.....	96
6.5	Σχόλια.....	98

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

7.1	Ο Θεός όλων ή Θεοσόλων.....	103
7.2	Η Φιλοκοσμική θρησκεία ή θεοσολωνισμός.....	104
7.3	Το θεοσολωνικό δόγμα.....	108
7.4	Ο φιλόκοσμος θρησκευτικός άνθρωπος.....	108
7.5	Το τέλος των υπαρχόντων Θεών και θρησκειών.....	111
7.6	Δυσκολίες πραγμάτωσης της φιλοκοσμικής θρησκείας και πώς θα τις ξεπεράσουμε.....	112
7.7	Σχόλια.....	114

ΕΠΙΛΟΓΟΣ	119
-----------------------	-----

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΟΝΟΜΑΤΩΝ	123
---------------------------------	-----

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ	129
---	-----

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	130
-----------------------------	-----

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	130
--------------------------	-----

Πίνακας Περιεχομένων

Σελίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ..... 131

**ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ..... 133**

Πίνακας Περιεχομένων

ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ

Από το 1995, ασχολούμαι με κάποια από τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, προσπαθώντας να εκφράσω τη γνώμη μου για το πώς θα μπορούσαμε να δρομολογήσουμε τη λύση τους. Την προσπάθεια μου αυτή, την εντάσσω κάτω από το γενικό όρο Φιλοκοσμία*.

Φιλοκοσμία είναι η γνώση, ο σεβασμός, η φροντίδα, η προστασία και η αγάπη για όλο τον Κόσμο.

Αυτόν που υιοθετεί τη Φιλοκοσμία, τον ονομάζω φιλόκοσμο και τον ορίζω ως εξής:

Φιλόκοσμος, είναι ο άνθρωπος που αγαπά τον Κόσμο και αυτός που συνεχώς μάχεται για το καλό όλων μας.

Το συγγραφικό μου έργο, στο σύνολό του, φέρει τον τίτλο Φιλοκοσμία και περιλαμβάνει μια σειρά βιβλίων, τα οποία παρουσιάζω σε Παράρτημα, στο τέλος του βιβλίου. Το παρόν βιβλίο, έχει αριθμό [3].

Προκειμένου ο αναγνώστης, να έχει μια πρώτη γνωριμία με τη Φιλοκοσμία, παρουσιάζω στη συνέχεια κάποια ενδεικτικά προβλήματα της ανθρωπότητας, τα οποία αποτελούν την αιτία συγγραφής των βιβλίων της Φιλοκοσμίας.

1. Υπερπληθυσμός. Ο πληθυσμός της Γης, αυξάνει μέρα με τη μέρα, με ραγδαίους ρυθμούς. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να έχει φθάσει σήμερα σε πρωτόγνωρα ύψη και συγκεκριμένα να είναι 7 δισ. Αντιπροσωπευτικά παραδείγματα αποτελούν οι ακόλουθες χρονολογίες. Το 1960, ήμασταν 3 δισ. Το 1973, ήμασταν 4 δισ. Το 1986, ήμασταν 5 δισ. Το 2000, ήμασταν 6 δισ. Το 2013, ήμασταν 7 δισ. Σημειώστε ότι, από το 1960 μέχρι το 2013, ο πληθυσμός της Γης αυξανόταν κατά 1 δισ., κάθε 13 χρόνια. Αυτή η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού, τα τελευταία εκατό χρόνια, προέρχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τις φτωχές και προπαντός από τις πολύ φτωχές χώρες. Οι εκτιμήσεις για το μέλλον είναι ότι το 2050 θα είμαστε γύρω στα 10 δισ., το 2100 θα είμαστε γύρω στα 15

* Η λέξη **Φιλοκοσμία**, αποτελείται από δύο λέξεις: φιλώ + κόσμος = φιλόκοσμος. Διευκρινίζουμε ότι στα αρχαία ελληνικά, η λέξη φιλώ, σημαίνει αγαπώ. Στα νέα ελληνικά, η λέξη κόσμος, έχει δύο έννοιες. Η μία έννοια είναι το μεγάλο πλήθος ανθρώπων ακόμα και ολόκληρη η ανθρωπότητα και η άλλη έννοια είναι το Σύμπαν συμπεριλαμβανομένης και της Γης. Στην πρώτη περίπτωση το κόσμος θα γράφεται με μικρό κάπα, δηλ. κόσμος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση θα γράφεται με κεφάλαιο κάπα, δηλ. Κόσμος.

Φιλοκοσμία

δισ. και το 2500 θα είμαστε γύρω στα 100 δισ. Ποτέ στο παρελθόν η μάνα Γη, δεν είχε τη χαρά να έχει τόσα πολλά παιδιά αλλά δεν είχε και τη μεγάλη αγωνία πώς θα τα θρέψει.

2. Υλισμός. Ο άνθρωπος, κάθε μέρα που περνάει, στρέφεται όλο και περισσότερο στα υλικά αγαθά με αποτέλεσμα να κατακρεουργεί ανελέητα τον πλανήτη μας. Ταυτόχρονα, προκειμένου να ικανοποιήσει τη μεγάλη του επιθυμία για περισσότερα πλούτη, δε διστάζει να ποδοπατήσει αξίες ακόμα και τους ίδιους, τους συνανθρώπους του, σκορπίζοντας με αυτόν τον τρόπο τη φτώχεια και την εξαθλίωση σε κάθε γωνιά της Γης.

3. Πανανθρώπινες αξίες (δημοκρατία, δικαιοσύνη, πολιτισμός, ανθρώπινα δικαιώματα, ισότητα, ειρήνη, ελευθερία, αρετή, ήθος, εντιμότητα, νομιμότητα, αξιοκρατία, ανθρωπιά κλπ.). Η κατάρρευσή τους έχει ξεκινήσει προ πολλού και επί των ημερών μας, αυξάνει με γοργούς ρυθμούς. Ζούμε την εποχή, όπου οι πανανθρώπινες αξίες, έχουν «τρωθεί θανάσιμα». Ζούμε την εποχή του υποσιτισμού του πνεύματος και της ψυχής και του υπερσιτισμού της απόλαυσης και της ηδονής. Η κατάρρευση των πανανθρώπινων αξιών, είναι σαν μια **ωρολογιακή βόμβα**. Αν δεν την αποφύσουμε εγκαίρως, τότε τα αποτελέσματα θα είναι καταστροφικά για όλους. Γι' αυτό, είναι επιτακτική ανάγκη να τις αναστηλώσουμε και να ενισχύσουμε το ρόλο τους.

4. Οικονομία. Αν χωρίσουμε τον πληθυσμό, του συνόλου, των χωρών της Γης σε τρεις οικονομικές τάξεις, δηλ. στην ανώτερη, στη μεσαία και στην κατώτερη, τότε ο πληθυσμός που θα αντιστοιχεί σε κάθε τάξη, κατά προσέγγιση, θα έχει ως εξής: Στην ανώτερη, θα αντιστοιχεί το 3%, στη μεσαία, το 7% και στην κατώτερη τάξη, το 90%. Αυτό σημαίνει ότι το 90% ζει μέσα στη φτώχεια, εκ του οποίου το 20% των πιο φτωχών, ζει μέσα σε αυτό που λέμε **απόλυτη** φτώχεια. Τα εν λόγω ποσοστά, δείχνουν ότι ο πλούτος είναι άνισα κατανομημένος πάνω στον πλανήτη.

5. Τεχνολογία. Η τεχνολογία που ανέπτυξε ο άνθρωπος δια μέσου των αιώνων, από τη μια μεριά, τον ανακούφισε διότι του έλυσε πολλά προβλήματα ενώ από την άλλη μεριά του δημιούργησε τεράστιες απειλές. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων απειλών, είναι ο πολεμικός όλεθρος, η καταστροφή του περιβάλλοντος, ο υπερπληθυσμός, η διεθνής τρομοκρατία, η κατάρρευση των πανανθρώπινων αξιών, η αυξανόμενη απανθρωπιά κτλ. Αυτές οι απειλές, αυξάνουν εκθετικά με το χρόνο απειλώντας μας, με βιβλικές καταστροφές, ακόμα και με τον πλήρη αφανισμό μας. Παρόλα αυτά, εμείς δεν κάνουμε σχεδόν τίποτα για να τις αναχαιτίσουμε.

6. Θρησκείες. Από καταβολής κόσμου, κάθε λαός ταυτιζόταν με κάποια μορφή θρησκείας την οποία ο ίδιος δημιουργούσε. Προκειμένου λοιπόν, να προστατεύσει τη θρησκεία του, από την επιρροή ξένων θρησκειών και να διαδώσει τη δική του θρησκεία σε άλλους λαούς, κατέφυγε στο φανατισμό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, προέκυψε και συνεχίζει μέχρι σήμερα να υπάρχει μια ακραία μορφή αντιπαλότητας μεταξύ των διαφόρων θρησκειών. Αυτή η αντιπαλότητα, έχει προκαλέσει πολλούς θρησκευτικούς πολέμους αφήνοντας πίσω εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς. Στην εποχή μας, υπάρχει μια έξαρση του θρησκευτικού φανατισμού με κορυφαία εκείνη των τζιχάντ και των ISIS. Είναι πολλοί, που θέτουν επίμονα, το ζήτημα της σύγκρουσης πολιτισμών και θρησκειών. Σημειώστε ότι αν στην περίπτωση της σύγκρουσης των πολιτισμών το κακό που θα προκληθεί είναι μεγάλο, τότε στην περίπτωση σύγκρουσης των θρησκειών θα είναι τεράστιο. Αν συμβούν και τα δύο μαζί, τότε αλίμονό μας.

7. Πολιτικο-οικονομικό σύστημα. Τα κυρίαρχα θέματα κάθε κοινωνίας είναι το πολιτικό και το οικονομικό της σύστημα. Στην εποχή μας, έχουν επικρατήσει στο μεν τομέα της πολιτικής η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία ενώ στο δε τομέα της οικονομίας ο Καπιταλισμός. Αυτά τα δύο συστήματα, έχουν φθάσει σε σημείο παρακμής και ως εκ τούτου επιβάλλεται να αντικατασταθούν σύντομα από νεότερες μορφές πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Μια πρόταση θα ήταν να αναγεννήσουμε την αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία και Οικονομία, οι οποίες, όπως αποδείχθηκε στην πράξη, ήταν η βάση της ανάπτυξης των αξιοθαύμαστων επιτευγμάτων των αρχαίων Ελλήνων σχεδόν σε όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες.

Γενικά, αν κάποιος κοιτάξει σήμερα τον πλανήτη Γη από ψηλά, θα παρατηρήσει ότι η ανθρωπότητα ζει και λειτουργεί, σαν να μην έχει αντιληφθεί τους μεγάλους κινδύνους που η ίδια έχει δημιουργήσει στον εαυτό της αλλά και στη φύση. Η ανθρωπότητα στο σύνολό της, δείχνει να ζει με την αίσθηση του παλαιού καλού καιρού, όπου δεν απειλήθηκε ποτέ, με πλήρη αφανισμό από τον ίδιο της, τον εαυτό. Φαίνεται ότι γενικώς οι άνθρωποι, αδιαφορούμε για το αν βρισκόμαστε όλοι πάνω σε ένα καράβι που μπάζει νερά, από τρύπες που εμείς οι ίδιοι δημιουργήσαμε στο καράβι, και που σιγά σιγά θα βουλιάξει οδηγώντας μας, στον πάτο του ωκεανού. Φαίνεται να αδιαφορούμε για το αν έχουμε πέσει από το μπαλκόνι του πεντηκοστού ορόφου ενός ουρανοξύστη διότι καθώς πέφτουμε, πλησιάζοντας το έδαφος, βρισκόμενοι στο ύψος του εικοστού ορόφου, καθησυχάζουμε τον εαυτό μας λέγοντας, «μέχρι εδώ καλά πάμε».

Φιλοκοσμία

Είμαστε σε τροχιά αυτοκαταστροφής και εμείς το μόνο που κάνουμε διαρκώς, είναι να αποφεύγουμε να συνειδητοποιήσουμε την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Είναι σαν να υπάρχει ένας ελέφαντας μέσα στο δωμάτιό μας και εμείς κάνουμε ότι δεν τον βλέπουμε.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι όχι μόνο η ανθρωπότητα αλλά και ο πλανήτης ολόκληρος εκπέμπουν S.O.S. Η ευθύνη για την τόσο κακή μας πορεία, ανήκει αποκλειστικά σε μας, ανήκει σε όλους μας.

Η **Φιλοκοσμία**, είναι μια προσπάθεια προσδιορισμού αυτής της ευθύνης. Προπαντός, είναι μια πρόταση για την **ανάληψη νέων πρωτοβουλιών**, που θα έχουν ως στόχο την εξουδετέρωση των εξαιρετικά επικίνδυνων και θανατηφόρων απειλών που εκπέμπει το S.O.S. Είναι φανερό ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να συγκροτηθεί μία **Φιλοκοσμική Ένωση που θα περιλαμβάνει όλα τα κράτη της Γης**. Η ένωση αυτή, θα διαχειρίζεται τα μεγάλα προβλήματα και ιδιαίτερα τις μεγάλες απειλές της ανθρωπότητας. Στόχος της, θα είναι η συγκρότηση ενός **συνολικού πλανητικού σχεδίου**, το οποίο θα εξασφαλίζει ότι η πρόοδος θα σταματήσει να οδηγεί την ανθρωπότητα σε έναν τεχνοεπιστημονικό πολιτισμό, χωρίς προσανατολισμό, παράλογο και τρομερά επικίνδυνο. Αντιθέτως, θα τον οδηγεί σε έναν κόσμο ασφαλή, ειρηνικό, δίκαιο, ευημερούντα και βαθύτατα ανθρωπινό.

Είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε μέσα σε ένα λάκκο που έχουν σκάψει τα κάθε λογής κατεστημένα (πλούσιοι, πολιτικοί, θρησκευτές, κλπ.). Αυτό το λάκκο, τον έσκαψαν πολύ βαθιά, για να μη μπορούμε να βγούμε και πολύ πλατιά για να χωράει όσο γίνεται περισσότερους. Δε σταμάτησαν όμως εκεί. Κάθε μέρα που περνάει, τον σκάβουν ακόμα πιο βαθιά, για να γίνει πιο δύσκολο να βγούμε και ακόμα πιο πλατιά, για να μας χωρέσει όλους. Στην προσπάθειά μας να βγούμε από το λάκκο, περιοριζόμαστε στο να σκύβουμε το κεφάλι κοιτάζοντας απελπισμένοι προς τα «κάτω» (δηλ. εκεί που δεν υπάρχουν λύσεις). Η στάση μας αυτή, ρίχνει άφθονο νερό στο μύλο αυτών των ολίγων επιτήδειων που μας αδικούν, μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται, αρκεί αυτοί να γίνουν πιο πλούσιοι και πιο δυνατοί με αποτέλεσμα οι υπόλοιποι να ζούμε μέσα στη φτώχεια, στην αρρώστια, στην ανεργία, στην περιθωριοποίηση, στην απελπισία και στην απανθρωπιά. Θέλουν να ζούμε πνευματικά αποστεωμένοι και θρησκευτικά παραπλανημένοι χωρίς την καθαρή ανάσα ενός νέου Διαφωτισμού που να ταιριάζει στο παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας. Οι ολίγοι αυτοί επιτήδαιοι, βλέποντας αυτή τη στάση μας, όχι μόνο χαιρόνται αλλά ξεκαρδίζονται στα γέλια μαζί μας.

Για να βγούμε από το λάκκο, μόνο ένας τρόπος υπάρχει. Να σηκώσουμε το κεφάλι μας προς τα «πάνω» (δηλ. εκεί που υπάρχουν λύσεις

Φιλοκοσμία

για το πώς θα βγούμε από το λάκκο). Μια τέτοια λύση, είναι να σχηματίσουμε «ανθρώπινες» σκάλες, όπου κάθε σκαλί θα είναι ο ώμος του επόμενου ανθρώπου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο τελευταίος που θα ανέβει τη σκάλα, θα έχει τη δυνατότητα να βγει έξω από το λάκκο. Αν κάνουμε χιλιάδες τέτοιες σκάλες, τότε θα βγαίνουν από το λάκκο καθημερινά αμέτρητες στρατιές ανθρώπων.

Αν καταφέρουμε να βγούμε από το λάκκο, αυτό θα είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του Ανθρώπου δια μέσου των αιώνων. Η πιθανότητα επιτυχίας μιας τόσο μεγάλης αλλά και τόσο σημαντικής προσπάθειας, θα απαιτήσει μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα η οποία θα λειτουργήσει σαν **καταλύτης** στην επίτευξη των στόχων μας. Ένας τέτοιος καταλύτης θα μπορούσε να είναι ένας **νέος Διαφωτισμός**, τον οποίο ονομάζω **Φιλοκοσμικό Διαφωτισμό**. Αν υιοθετήσουμε το Φιλοκοσμικό Διαφωτισμό, τότε θα αποκτήσουμε μεταξύ μας την απαιτούμενη **συνεργασία** και **συλλογικότητα** διότι όλοι θα διακατεχόμαστε από **αισιοδοξία**, **θάρρος** και **αποφασιστικότητα**. Επιπλέον, καθένας από μας θα έχει την **πεποίθηση** και **πίστη** ότι ο αγώνας μας θα δικαιωθεί.

Οι φιλοκοσμικές μας απόψεις για το παρόν και το μέλλον της Ανθρωπότητας, είναι προτάσεις για **συζήτηση** και **προβληματισμό**. Έχουν να κάνουν με το πώς θα προστατεύσουμε τους εαυτούς μας και τον πλανήτη μας από τους μεγάλους κινδύνους και το πώς θα οργανωθούμε με σκοπό να δώσουμε περισσότερο νόημα στη ζωή μας, ζώντας μια ζωή που μας αξίζει. Αυτές οι προτάσεις, δε γίνονται από ρομαντισμό ή ιδεαλισμό αλλά γίνονται διότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να εφαρμοστούν, για το καλό όλων μας. Είναι προτάσεις, που πιστεύω ότι ταιριάζουν να εφαρμοστούν στον αναδυόμενο νέο κόσμο μας.

Η τωρινή γενιά, ίσως έχει το μεγαλύτερο χρέος απέναντι στην ανθρωπότητα σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη. Αυτό συμβαίνει, διότι δυστυχώς σε εμάς έλαχε ο κλήρος, για να τη σώσουμε ή να την καταστρέψουμε. Ένας τρόπος να τη σώσουμε, είναι να εφαρμόσουμε τη Φιλοκοσμία.

Όλα τα πιο πάνω αναδεικνύουν την επιτακτική ανάγκη δημιουργίας ενός **πλανητικού ελεγκτή** ή αλλιώς ενός **πλανητικού ρυθμιστή** που θα μας εξασφαλίζει, αν μη τι άλλο, τη συνέχεια της ζωής στον πλανήτη μας. Ο ελεγκτής αυτός, είναι η **Φιλοκοσμία**. Για να πετύχουμε το στόχο αυτό, αρκεί να το συνειδητοποιήσουμε.

Τα αστεροειδή είναι ουράνια σώματα, των οποίων το μέγεθος μπορεί να κυμανθεί μεταξύ του μεγέθους ενός πορτοκαλιού έως και το μέγεθος ενός μεγάλου βουνού ή ακόμα μπορεί και να είναι όσο και τα Ιμαλάια Όρη. Είναι επιστημονικά διαπιστωμένο ότι πριν από 65 εκατομμύρια χρόνια περίπου έπεσε πάνω στη Γη ένα τεράστιο αστεροειδές στον κόλπο του Μεξικού. Πριν πέσει, ο πλανήτης Γη, έσφυζε από ζωή. Συγκεκριμένα, εκείνη την εποχή πάνω στη Γη ζούσαν ζώα τεράστια σε μέγεθος τα οποία ήταν γνωστά ως δεινόσαυροι, βροντόσαυροι και άλλα.

Όταν το τεράστιο αστεροειδές έπεσε πάνω στη Γη είχε θανατηφόρες επιπτώσεις σε κάθε μορφή ζωής. Εικάζεται ότι καμία μορφή ζωής δεν επέζησε, εκτός από αυτές που ήταν πολύ μικρές σε μέγεθος, όπως είναι π.χ. τα ποντίκια. Αυτές οι πολύ μικρές σε μέγεθος μορφές ζωής, υπήρξαν η βάση πάνω στην οποία, μετά από 65 εκατομμύρια χρόνια σιγά σιγά εξελίχθηκε και έφθασε ο πλανήτης μας σήμερα να κατέχεται από ένα εκατομμύριο μορφών ζωής, ίσως και παραπάνω.

Η ανθρωπότητα, όπως εξελίσσεται, κάθε ημέρα που περνάει, ο κίνδυνος για μεγάλες καταστροφές, ιδιαίτερα από τα πυρηνικά όπλα, όλο και μεγαλώνει. Και καθώς ο κίνδυνος μεγαλώνει, τόσο μεγαλώνουν και οι καταστροφές που θα υποστεί η ανθρωπότητα. Οι καταστροφές αυτές θα είναι μεγάλες, βιβλικές ακόμα και ολοκληρωτικές. Θα είναι τόσο καταστροφικές όσο αυτές που προκάλεσε το αστεροειδές που έπεσε στον κόλπο του Μεξικού. Ίσως να είναι πιο μεγάλες, στο βαθμό που δε θα επιζήσουν ούτε καν τα ποντίκια. Αυτό δείχνει ότι η ανθρωπότητα απειλείται, τρόπος του λέγειν, από ένα «ανθρώπινο αστεροειδές» που μεγαλώνει καθημερινά όλο και περισσότερο. Και όσο αυτό μεγαλώνει, τόσο μεγαλύτερες θα είναι και οι καταστροφές που θα υποστούμε.

Οι κίνδυνοι που απειλούν την ανθρωπότητα, από τη μια μεριά είναι τα «ουράνια αστεροειδή» και από την άλλη είναι τα «ανθρώπινα αστεροειδή» που δημιουργούμε εμείς οι άνθρωποι. Επομένως για να αποφύγουμε αυτόν τον ολοκληρωτικό όλεθρο, μόνο ένας τρόπος υπάρχει. Να κάνουμε τις απαιτούμενες ενέργειες έτσι ώστε το «ανθρώπινο αστεροειδές» να μη μεγαλώνει αλλά να μικραίνει, έως ότου φθάσει στο σημείο που θα μηδενιστεί. Ένας τρόπος που μπορεί η ανθρωπότητα να πετύχει αυτό το στόχο, είναι να εφαρμόσει τη Φιλοκοσμία.

Κλείνοντας, σημειώνουμε ότι οι αστροφυσικοί εκτιμούν ότι η Γη μας, θα καταστραφεί από ένα «ουράνιο αστεροειδές», μετά από μερικά εκατομμύρια χρόνια. Ο συγγραφέας, εκτιμά ότι αν δεν εφαρμό-

Φιλοκοσμία

σουμε τη Φιλοκοσμία, τότε η Γη μας θα καταστραφεί από ένα «ανθρώπινο αστεροειδές» τις επόμενες εκατονταετίες ή έστω τις επόμενες χιλιετίες.

Με το Φιλοκοσμικό συγγραφικό μου έργο, δε θέλω τίποτε άλλο παρά να μου δοθεί η δυνατότητα να βγω από την καλλιεργούμενη και επιτεινόμενη μοναξιά των ημερών συζητώντας μαζί σας, για το πώς θα διαχειριστούμε το δώρο της ζωής που έχουμε στα χέρια μας. Επίσης, να σας πω, πώς νιώθω για το παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας αλλά να ακούσω και εσάς να μιλάτε και να ενδιαφέρεστε για τα ίδια.

Φιλοκοσμία

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι θρησκείες, από καταβολής κόσμου, έχουν διαδραματίσει πολύ βασικό ρόλο στην εξέλιξη της ανθρωπότητας. Όμως, οι σημερινές επιστημονικές εξελίξεις, απαιτούν από όλες τις θρησκείες της Γης να εκσυγχρονιστούν. Με βάση τη διαπίστωση αυτή, προσεγγίζουμε το θέμα με όσο γίνεται μεγαλύτερη ειλικρίνεια.

Το παρόν βιβλίο, έχει ως στόχο την ανύψωση του ανθρώπου σε ένα **ανώτερο** επίπεδο πίστης προς το Θεό. Σε ένα επίπεδο όπου, η αναζήτηση της προσέγγισης του θείου θα γίνεται μέσα από έναν πανανθρώπινο δρόμο. Ο δρόμος αυτός, θα είναι βασισμένος στην ενότητα της ανθρώπινης φυλής και της πίστης μας σε ένα και μόνο Θεό. Τον πανανθρώπινο αυτό δρόμο, τον ονομάζουμε **επιστημονική γνώση και λογική**.

Απώτερος στόχος του βιβλίου, είναι να διαμορφώσει ένα **νέο θρησκευτικό άνθρωπο** που θα τον ονομάζουμε **φιλόκοσμο θρησκευτικό άνθρωπο**. Αυτός ο άνθρωπος, θα επιλέγει ελεύθερα την πίστη του και παράλληλα, θα αναζητά να γνωρίσει και να αγαπήσει το Θεό, όχι μέσα στα πλαίσια κάποιου θρησκευτικού δόγματος που έχουμε σήμερα αλλά μέσα στο δικό του προσωπικό και ελεύθερο θρησκευτικό συναίσθημα.

Από καταβολής κόσμου μέχρι σήμερα, το θρησκευτικό συναίσθημα, υπήρξε και παραμένει πνιγμένο μέσα στα θρησκευτικά δόγματα, στις δοξασίες, στις προκαταλήψεις και στις δεισιδαιμονίες. Έχω τη γνώμη ότι, αν καλλιεργηθεί ελεύθερο, τότε θα ανεβάσουμε τη θρησκευτική μας αντίληψη σε υψηλότερα επίπεδα καθώς επίσης, θα ενδιαφερθούμε και θα αγαπήσουμε πιο ουσιαστικά την παρουσία μας σε αυτόν τον Κόσμο. Να υπενθυμίσουμε ότι με τον όρο «Κόσμος» εννοούμε τα πάντα, από τα φύλλα ενός δένδρου μέχρι τα πέρατα του Σύμπαντος. Με αυτόν τον τρόπο, θα ανασύρουμε τον άνθρωπο από την ασημαντότητα που νιώθει σήμερα και θα τον ανυψώσουμε στο επίπεδο όπου πράγματι βρίσκεται. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος θα διαπιστώσει ότι η ύπαρξή του δεν είναι κάτι το ασήμαντο, αλλά είναι ένα δημιουργήμα με **κοσμολογική αποστολή** και σημασία.

Μέχρι σήμερα, η επιστήμη μας έχει δώσει αναρίθμητες γνώσεις για τη δομή και τη λειτουργία του Σύμπαντος και από ότι φαίνεται θα συνεχίζει να μας τις δίνει για πάντα. Όμως, υπάρχει ένα ερώτημα, για το οποίο φαίνεται ότι, δε θα μπορέσει ή έστω δεν έχει δώσει ακόμα την

Πρόλογος

απάντηση. Το ερώτημα αυτό είναι το εξής: ποιος δημιούργησε το Σύμπαν;

Κατά τη Φιλοκοσμία, η απάντηση σε αυτό το πελώριο ερώτημα είναι η ακόλουθη. Πιστεύουμε ότι η δημιουργία του Σύμπαντος, οφείλεται σε μία υπέρτατη δύναμη, την οποία ονομάζουμε Θεό. Η απάντηση αυτή, δεν έχει αποδειχθεί ακόμα επιστημονικά, γι' αυτό εντάσσεται στο χώρο της **πίστης** και όχι στο χώρο της **γνώσης**. Όλα αυτά μαζί φανερώνουν ότι παρά τις μέχρι σήμερα τόσο σημαντικές ανακαλύψεις για το Σύμπαν, το ουσιαστικότερο, που είναι ο Θεός, συνεχίζει να παραμένει στη σφαίρα της **θεολογίας**.

Ως προς τη δημιουργία του Σύμπαντος, η Φιλοκοσμία, υιοθετεί την άποψη ότι ο Θεός δημιούργησε το Σύμπαν βάσει ενός σχεδίου που ονομάζουμε «το ευφρές σχέδιο του Θεού». Το ξεκίνημα της δημιουργίας του Σύμπαντος ήταν η Μεγάλη Έκρηξη (Big Bang), που έγινε πριν 13.8 δισεκατομμύρια χρόνια. Απλοποιώντας τα επιστημονικά ευρήματα, μπορούμε να πούμε ότι την ίδια στιγμή, ο Θεός καθόρισε τους νόμους που διέπουν τη δομή και τη λειτουργία του Σύμπαντος. Έκτοτε, παραμένει **αμέτοχος** από τα συμβαίνοντα στη Γη και στο Σύμπαν.

Την επιλογή αυτή, την έκανε ο Θεός, χωρίς να μας ρωτήσει, χωρίς να ζητήσει τη γνώμη μας. Εμείς, είτε μας αρέσει είτε όχι, οφείλουμε να τη σεβαστούμε και να την υιοθετήσουμε.

Είναι επιστημονικά εξακριβωμένο ότι, τα δόγματα **όλων** των θρησκειών που υπήρξαν και υπάρχουν μέχρι σήμερα **δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα** . Με λίγα λόγια, όλα τα θρησκευτικά δόγματα και κατ' επέκταση οι θεοί τους, είναι ανυπόστατα κατασκευάσματα του ανθρώπου και τίποτα παραπάνω. Η επιστημονική αυτή διαπίστωση, ακυρώνει ένα από τα βασικότερα, αν όχι το πιο βασικό στοιχείο του ανθρώπου που είναι ότι ο λαός κάθε κράτους, ακόμα και μια ομάδα κρατών να πιστεύει σε έναν και μόνο Θεό. Μακάρι τα πράγματα να ήταν όπως τα πιστεύαμε αλλά δυστυχώς δεν είναι.

Είναι γεγονός ότι, η **απομυθοποίηση του κόσμου** είναι πολύ οδυνηρή. Είναι εξαιρετικά δύσκολο αν όχι αδύνατον, για τον καθέναν μας, να δεχθεί την επιστημονική αλήθεια, όταν αυτή έρχεται σε αντίθεση με τα δογματικά θρησκευτικά του πιστεύω. Όμως, η γνώση είναι το φως, είναι η αλήθεια. Πρέπει να δεχθούμε ότι είναι θλιβερό να ζούμε τη ζωή μας σύμφωνα, με κάτι που δεν έχει υπόσταση, με κάτι που δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Κατά την επιστήμη, **σπαταλάμε** αυτή τη ζωή (που είναι η μόνη) για να κερδίσουμε την επόμενη (που δεν υπάρχει).

Στην εποχή μας, είναι διάχυτη η εντύπωση ότι η επιστήμη και η θρησκεία διανύουν την τελική τους φάση, η οποία είναι μία περίοδος

Πρόλογος

ανήσυχου συμβιβασμού. Ο συμβιβασμός αυτός, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια καλυμμένη **ήττα** των θρησκευτικών δογμάτων.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι ήλθε το τέλος **όλων των θρησκειών και θεών** που υπήρξαν και υπάρχουν μέχρι σήμερα στον πλανήτη μας. Κατά συνέπεια, τη θέση των πολλών θεών, θα την πάρει ο ένας και μοναδικός Θεός που τον ονομάζω **Θεός όλων**.

Ειδικότερα, ο Θεός όλων, θα ευλογεί αυτούς που εργάζονται για τη διεύρυνση της γνώσης, γιατί αυτοί θα Τον αγαπούν αληθινά. Αντίθετα, θα καταδικάζει αυτούς που παρεμποδίζουν την κατάκτηση της γνώσης, αυτούς που τιμωρούν ακόμα και θανατώνουν ανθρώπους, γιατί χρησιμοποιούν το μυαλό τους για να Τον καταλάβουν καλύτερα. Επίσης, θα ευλογεί αυτούς που χρησιμοποιούν τη γνώση διότι, με αυτόν τον τρόπο θα μπορούμε, όλοι μαζί, να υπηρετούμε όσο το δυνατόν καλύτερα, τον άνθρωπο, τη φύση και τον ίδιο το Θεό όλων. Είναι φανερό ότι **όποιος στρέφεται εναντίον της επιστημονικής γνώσης, στρέφεται εναντίον του ίδιου του Θεού όλων**. Επίσης, ξεκινώντας από το Γαλιλαίο και συνεχίζοντας στο διηνεκές, έχει αποδειχθεί ότι ο μόνος σίγουρος δρόμος προς το Θεό είναι η επιστημονική γνώση.

Η μετάβαση από τόσους θεούς σε ένα μόνο Θεό και κατ' επέκταση σε μία μόνο θρησκεία, είναι ένα εξαιρετικά δύσκολο εγχείρημα. Θεωρώ, ότι η εξέλιξη αυτή, είναι **αναπόδραστη** και θα μας οδηγήσει σε ένα δρόμο όπου η ιδέα του **θείου** θα μας **ενώνει (!)** και δε θα μας **χωρίζει**. Παρόλα αυτά, δεν αποκλείεται η πιθανότητα ο άκρατος θρησκευτικός φανατισμός, να φθάσει σε τέτοια ύψη, που να έρθει η στιγμή όπου οι θρησκείες να καταστρέψουν την ανθρωπότητα.

Όταν και εφόσον καταφέρουμε να φθάσουμε με επιτυχία στη **σύγκλιση** του ενός και μόνο Θεού, τότε θα μπορούμε να πούμε ότι έχουμε επιτύχει τον πλέον κορυφαίο θρησκευτικό στόχο που έχει πετύχει στο διάβα της, η ανθρωπότητα. Ο κορυφαίος αυτός θρησκευτικός στόχος, συνοψίζεται στο «**Ένας Λαός, Ένας Θεός**». Εστω ότι υπάρχουν και άλλοι πλανήτες στο Σύμπαν όπου κατοικούν μορφές ζωής, που έχουν νοημοσύνη ίση ή μεγαλύτερη από τη δική μας. Τότε, όλες αυτές οι μορφές ζωής, προφανώς θα έχουν μαζί με εμάς τον ίδιο και απαράλλαχτο Θεό. Στην περίπτωση αυτή, το «**Ένας Λαός, Ένας Θεός**» θα επεκταθεί στο «**Ένα Σύμπαν, Ένας Θεός**».

Η Φιλοκοσμία, αναγνωρίζοντας ότι η θρησκεία είναι ένα από τα πλέον καθοριστικά γνωρίσματα του ανθρώπου, θεωρεί λογικό και απαραίτητο ότι, για να οικοδομήσουμε έναν ασφαλή και καλύτερο κόσμο,

Πρόλογος

οφείλουμε να σταθούμε και να εξετάσουμε και όπου χρειαστεί να βελτιώσουμε, το μεγάλο θέμα του θρησκευτικού συναισθήματος. Έχω την πεποίθηση ότι, αν αφήσουμε έξω από τη Φιλοκοσμία έναν τόσο μεγάλο παράγοντα, όπως τον παράγοντα θρησκεία, θα κάνουμε ένα μεγάλο λάθος. Ένα λάθος, που σίγουρα θα υπονομεύσει, σε μεγάλο βαθμό, αυτό που θέλουμε να πετύχουμε, που είναι να δεχθούμε ότι όλοι μας είμαστε παιδιά ενός και μόνο Θεού και όλοι μαζί να βάλουμε έναν κοινό στόχο που είναι να οικοδομήσουμε μια ζωή που μας αξίζει, μια ζωή ασφαλή, ειρηνική και με περισσότερο νόημα και ουσία.

Διευκρινίζουμε ότι, όπως για κάθε θέμα και κάθε ιδεολογία που θίγουμε (πολιτική, οικονομία, κοινωνία, παιδεία, κλπ.), έτσι και προπαντός για το θέμα της θρησκείας, το προσεγγίζουμε μέσα στα πλαίσια της Φιλοκοσμίας, που είναι η κατανόηση, η αλληλεγγύη και η αγάπη για όλο τον Κόσμο. Αν σε οποιοδήποτε σημείο του βιβλίου δοθεί η εντύπωση ότι στρεφόμαστε εναντίον κάποιας ιδεολογίας ή θρησκείας ή κράτους κλπ. αυτό είναι σίγουρα μια μεγάλη παρεξήγηση.

21 Μαΐου 2018

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος

*Θέλω να γνωρίσω τη σκέψη του Θεού.
Όλα τα άλλα είναι λεπτομέρειες.*

Άλμπερτ Αϊνστάιν

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ

4.1 ΕΠΙΣΤΗΜΗ – ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ – ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η **φιλοσοφία**, που είναι γνωστή ως η μητέρα όλων των επιστημών, στέκεται στη μέση μεταξύ επιστήμης και θρησκείας. Η **επιστήμη**, είναι ο διάλογός μας, με τη φύση. Μελετά και δίνει απαντήσεις για τα φαινόμενα της φύσης. Η **θρησκεία**, είναι η σχέση του ανθρώπου με το θείο. Η θρησκεία, γενικά ικανοποιεί μία εσωτερική ψυχική ανάγκη του ανθρώπου, υιοθετεί κάτι το υπερβατικό, κάτι που είναι έξω από τη γνώση και που είναι αδύνατον για τον άνθρωπο να γνωρίζει μέσα από την αιτιοκρατική νόηση και τις αισθήσεις του.

Η φιλοσοφία, είναι η επιστήμη του γενικού, του **όλου**. Απλώνει το βλέμμα της και την έρευνά της στο σύνολο της φύσης και ασχολείται με ερωτήματα όπως: Ο κόσμος χωρίζεται σε ύλη και πνεύμα; Αν ναι, τι είναι ύλη και τι είναι πνεύμα; Υπάρχει κάποιος ανώτερος τρόπος ζωής; Αν ναι, ποια τα χαρακτηριστικά του και ποιος τον καθορίζει; Το Σύμπαν έχει σκοπό; Αν ναι, ποιος είναι αυτός; Προφανώς, τέτοια ερωτήματα είναι αδύνατον να βρουν την απάντησή τους, σε πειραματικό εργαστήριο, παρά μόνο στις αναζητήσεις της φιλοσοφίας.

Η επιστήμη (εννοούμε τις θετικές επιστήμες), τις ανακαλύπτει της για τα φαινόμενα της φύσης, τις αποκαλεί **γνώση**. Οι δογματικές θέσεις, που έχει η θρησκεία (είτε από παράδοση, είτε από «θεική αποκάλυψη») για το Θεό, τη μετά θάνατον ζωή και τον ανώτερο τρόπο ζωής επί της Γης, τις διακηρύττει ως απόλυτη αλήθεια και τις ονομάζει **πίστη**. Η φιλοσοφία, τις απαντήσεις της στα φιλοσοφικά προβλήματα, τις ονομάζει φιλοσοφικές απόψεις.

Η φιλοσοφία, όντας στη μέση μεταξύ επιστήμης και θρησκείας, δέχεται «επιθέσεις» και από τις δυο πλευρές. Αν και προσπαθεί να είναι

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

μια «ουδέτερη ζώνη» μεταξύ των δύο, συμβαίνει συχνά μερικοί φιλόσοφοι να εκφράζουν απόψεις που είναι πιο κοντά προς την επιστήμη ενώ άλλοι φιλόσοφοι να εκφράζουν απόψεις που είναι πιο κοντά προς τη θρησκεία. Στην πρώτη περίπτωση, οι φιλόσοφοι ονομάζονται **ορθολογιστές** (π.χ. ο Θαλής ο Μιλήσιος και ο Ηράκλειτος) ενώ στη δεύτερη περίπτωση ονομάζονται **μυστικιστές** (π.χ. ο Πυθαγόρας και ως ένα βαθμό και ο Πλάτωνας).

Η επιστήμη, που σημαίνει γνώση (επίσταμαι = γνωρίζω), είναι από τη φύση της αντιδογματική. Γι' αυτό, μονίμως αμφισβητεί τα επιτεύγματά της. Αφήνει πάντα ανοιχτό το δρόμο για τη διαρκή αναζήτηση της αλήθειας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, αποτελεί ο Κοπέρνικος, ο οποίος αμφισβήτησε τη γεωκεντρική θεωρία του Πτολεμαίου και έδωσε τη δική του Ηλιοκεντρική θεώρηση, που αποδείχθηκε αργότερα από το Γαλιλαίο ότι ήταν σωστή.

Η θρησκεία, κάνει ακριβώς το αντίθετο. Θεωρεί το δόγμα ως την απόλυτη γνώση, την οποία ουδέποτε αμφισβήτησε. Έτσι, στη θρησκεία μένουν όλα στατικά, χωρίς καμία δυναμική αλλά με τυφλή προσήλωση σε μια αλήθεια για την οποία δεν υπάρχει επιστημονική απόδειξη.

4.2 Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ

Η φύση είτε είναι ζωντανή, είτε είναι νεκρή, είναι κάτι που το βλέπουμε, το ψηλαφίζουμε, το μετράμε, το αναλύουμε και το κατανοούμε. Αν για την κατανόηση του υλικού κόσμου, η πορεία μας υπήρξε και παραμένει τόσο δύσβατη, γεμάτη δυσκολίες και λάθη, πόσο μάλλον όταν πρόκειται να μελετήσουμε το μεταφυσικό κόσμο, που δεν είναι δυνατόν ούτε να τον αναλύσουμε αλλά ούτε και να τον μελετήσουμε σε κανένα εργαστήριο. Η παρατήρηση αυτή, έχει μεγάλη σημασία, γιατί καθιστά προφανές το μέγεθος της δυσκολίας που θα «συναντήσουμε» μεταξύ της κατανόησης της φύσης και του Θεού. Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι, αν η δυσκολία να κατανοήσουμε τη φύση είναι μία, τότε η δυσκολία να κατανοήσουμε το Θεό, είναι δισεκατομμύρια φορές παραπάνω.

Η Φιλοκοσμία, υποστηρίζει ότι η επιστήμη είναι ίσως, η **μόνη** αρμόδια να μελετά το δημιούργημα του Θεού, δηλ. το Σύμπαν. Όμως, το θέμα της ύπαρξης του Θεού, δε φαίνεται ότι υπόκειται σε επιστημονικό έλεγχο. Ως εκ τούτου, η ύπαρξη του Θεού θα παραμείνει ίσως για πάντα, στη σφαίρα της **θεολογίας**.

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

Η αναζήτηση της αλήθειας όσον αφορά το Θεό, είναι ένα θέμα που απασχόλησε όλους τους μεγάλους φιλοσόφους όλων των εποχών. Όμως, μέχρι σήμερα, σε τίποτα δε φαίνεται να μπορούμε να καταλήξουμε. Ή μάλλον έχουμε καταλήξει σε αυτό, που πρώτος διατύπωσε ο Αριστοτέλης, ότι δηλαδή:

«Το ον θα είναι το αεί ζητούμενο και το αεί απορούμενο».

Μέχρι την εποχή του Αριστοτέλη, υπήρξαν δύο κυρίαρχες απόψεις στο ερώτημα, ποιος έφτιαξε τον κόσμο.

Πρώτη άποψη. Η δημιουργία του Σύμπαντος, **προϋποθέτει Δημιουργό** (π.χ. κατά τη χριστιανική θρησκεία και τον Αριστοτέλη). Αυτή η άποψη, είναι γνωστή ως **ιδεαλισμός**.

Δεύτερη άποψη. Το Σύμπαν υπήρχε και θα υπάρχει από μόνο του, δηλ. **το Σύμπαν δεν προϋποθέτει Δημιουργό**. Αυτή η άποψη, είναι γνωστή ως **υλισμός**. Ο υλισμός θεωρεί ότι η φύση, είναι αυθύπαρκτη, αδημιούργητη, άπειρη στο χώρο και στο χρόνο (δηλ. δεν έχει ούτε αρχή, ούτε τέλος) και ότι βρίσκεται σε αιώνια κίνηση και αλλαγή (π.χ. κατά τον Παρμενίδα και ως ένα βαθμό και τον Πλάτωνα).

Ποια από τις δύο απόψεις, έχει μαζί της το δίκαιο; Κανένας μας, δε γνωρίζει. Όμως, επειδή υπάρχει η ανθρώπινη ανάγκη να πάρουμε μια θέση, παραθέτουμε τα παρακάτω, τα οποία υιοθετεί η Φιλοκοσμία.

Η πρώτη άποψη φαίνεται να σκοντάφτει στο εξής ερώτημα. Αν ο Θεός είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος, τότε ποιος δημιούργησε το Θεό; Ποιος δημιούργησε αυτόν που δημιούργησε το Θεό; Ποιος δημιούργησε αυτόν που δημιούργησε αυτόν που δημιούργησε το Θεό; Και πάει λέγοντας.

Παρά την αδυναμία αυτή, η πρώτη άποψη, φαίνεται να ταιριάζει πιο πολύ στην αντίληψη του ανθρώπου. Αντίθετα, η δεύτερη άποψη είναι έξω ή έστω μακριά από τη σκέψη του ανθρώπου ότι το Σύμπαν έγινε από μόνο του. Κατά τη Φιλοκοσμία, αυτός ο «κάποιος» που δημιούργησε το Σύμπαν είναι «φυσικό» να θεωρούμε ότι αυτοδημιουργήθηκε και ότι υπήρξε ανέκαθεν και ότι θα υπάρχει για πάντα. Επίσης, είναι «φυσικό» να θεωρούμε ότι ο Δημιουργός, είναι ανώτερος από το Δημιούρημά του.

4.3 ΤΟ ΕΥΦΥΕΣ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όπως γνωρίζουμε, η επιστημονική γνώση του ανθρώπου για το Σύμπαν, διατυπώνεται με έννοιες και μαθηματικούς τύπους που είναι ε-

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

ξαιρετικά δύσκολο για το μέσο άνθρωπο να κατανοήσει. Γι' αυτό το λόγο, θα «θυσιάσουμε» την επιστημονική αυστηρότητα και ακρίβεια, όπου και όσο είναι αυτό απαραίτητο με στόχο, να διευκολύνουμε την κατανόηση της γέννησης και της λειτουργίας του Σύμπαντος. Αυτό θα το κάνουμε όχι μόνο στην παρούσα ενότητα αλλά και όπου αλλού κρίνουμε απαραίτητο. Όμως, ας μην ξεχνάμε ότι όσο περισσότερο προσπαθούμε να εκλαϊκεύσουμε τα επιτεύγματα της επιστήμης, τόσο απομακρυνόμαστε από την ακρίβεια των επιστημονικών ευρημάτων της.

Μέσα στο πιο πάνω πλαίσιο, θέτουμε και απαντάμε στο εξής ερώτημα: σε τι ακριβώς συνέβηλε ο Θεός στη δημιουργία του Σύμπαντος; Η απάντησή μας έχει ως εξής.

Ο Θεός δημιούργησε το Σύμπαν, προφανώς, βάσει ενός σχεδίου. Το σχέδιο αυτό, το ονομάζουμε «**το ευφυές σχέδιο του Θεού**». Ο πυρήνας του ευφυσού σχεδίου του Θεού, είναι οι επτά **νόμοι** που διέπουν τη δομή και τη λειτουργία του Σύμπαντος.

Σήμερα, ο άνθρωπος είναι στην ευχάριστη θέση να γνωρίζει τους νόμους του ευφυσού σχεδίου του Θεού. Οι νόμοι αυτοί, είναι απρόσμενα απλοί. Αποτελούνται από τέσσερις δυνάμεις, δυο σταθερές και μια παράμετρο.

Οι τέσσερις δυνάμεις είναι:

1. Η δύναμη της βαρύτητας.
2. Η ηλεκτρομαγνητική δύναμη.
3. Η ισχυρή πυρηνική δύναμη.
4. Η ασθενής πυρηνική δύναμη.

Οι δύο σταθερές είναι:

5. Η ταχύτητα του φωτός.
6. Η σταθερά του Πλανκ.

Η μια παράμετρος είναι:

7. Η τυχαιότητα.

Οι παραπάνω επτά νόμοι είναι, τρόπος του λέγειν, τα «δακτυλικά αποτυπώματα» του κόσμου μας. Είναι η υπογραφή του Θεού την οποία δε θα πάρει πίσω ποτέ και με τίποτα!

Να διευκρινίσουμε ότι, για τις ανάγκες του βιβλίου, θα χρειαστούν μόνο η δύναμη της βαρύτητας και η τυχαιότητα. Η δύναμη της βαρύτητας, είναι μια αόρατη δύναμη που κρατά όλα τα ουράνια σώματα στο Σύμπαν, στη θέση που βρίσκονται και στην τροχιά πάνω στην οποία κινούνται. Ο ρόλος που παίζει η βαρύτητα στο Σύμπαν είναι τόσο καθοριστικός για τη λειτουργία του, που δίκαια την αποκαλούν ως το δικτάτορα ή το μονάρχη του Σύμπαντος. Αντίθετα, η τυχαιότητα, είναι η πα-

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

ράμετρος που επηρεάζει όλα όσα συμβαίνουν μέσα στο Σύμπαν, ξεκινώντας από έναν κόκκο άμμου φθάνοντας μέχρι και τον τελευταίο γαλαξία του Σύμπαντος.

Ακόμα σημειώστε ότι οι τιμές των τεσσάρων δυνάμεων και των δύο σταθερών του Σύμπαντος, έχουν καθοριστεί από το Θεό με **απίστευτα μεγάλη ακρίβεια**. Επειδή όμως, η εν λόγω ακρίβεια, είναι πολύ δύσκολο να κατανοηθεί με αριθμούς, ακόμα και από τους ειδικούς, θα την παρουσιάσουμε με το πιο κάτω απλό και εύκολα κατανοητό παράδειγμα, το οποίο αναφέρεται στο μέγεθος της δύναμης της βαρύτητας.

Έστω ότι σε κάποιο γνωστό σημείο του πλανήτη Άρη, υπάρχει ένα ταμπλό του μπάσκετ. Επιθυμούμε λοιπόν, να πετάξουμε μια μπάλα του μπάσκετ από τη Γη στον Άρη, όταν αυτοί οι δύο πλανήτες φτάσουν στην κοντινότερή τους απόσταση που είναι γύρω στα 80 εκατ. χιλιόμετρα, με τον απαραίτο όρο ότι θα βάλουμε καλάθι με την πρώτη μας προσπάθεια. Αν αποτύχουμε, δεύτερη προσπάθεια δεν υπάρχει. Για το σκοπό αυτό, επιλέγουμε τον καλύτερο μπασκετμπολίστα στον κόσμο, στον οποίο παρέχουμε τόσα πολλά αναβολικά χάπια έτσι ώστε να αποκτήσει την απαιτούμενη μυϊκή δύναμη για να μπορεί να πετάξει τη μπάλα από τη Γη στον Άρη.

Ο Θεός δημιούργησε την τιμή της δύναμης της βαρύτητας με τόση ακρίβεια, όσο είναι η ακρίβεια που χρειάζεται ένας μπασκετμπολίστας να βάλει καλάθι από τη Γη στον Άρη. Όμως, αυτό που είναι πολύ πιο εντυπωσιακό, είναι το γεγονός ότι ο Θεός δημιούργησε το μέγεθος της δύναμης της βαρύτητας με την πρώτη του προσπάθεια, όπως εξάλλου απαιτούμε και από τον μπασκετμπολίστα να βάλει το καλάθι με την πρώτη του προσπάθεια. Στην περίπτωση που ο Θεός αποτύγχανε να δημιουργήσει την κατάλληλη τιμή της δύναμης της βαρύτητας που έχουμε σήμερα με την πρώτη του προσπάθεια, τότε αυτό θα είχε τεράστιες επιπτώσεις στο Σύμπαν, που θα προέκυπτε. Συγκεκριμένα, θα ήταν τόσο σκοτεινό που περισσότερο σκοτεινό δε θα μπορούσε να γίνει, ως επίσης και τόσο κρύο που περισσότερο κρύο δε θα μπορούσε να γίνει. Ειδικότερα, αν η τιμή της δύναμης της βαρύτητας ήταν κατ' ελαχιστότατον μεγαλύτερη από τη σημερινή τιμή, τότε δε θα «άναβαν» ποτέ τα άστρα. Αν ήταν κατ' ελαχιστότατον μικρότερη, τότε τα άστρα ίσως να «άναβαν» για λίγο και μετά να έσβηναν και αυτά για πάντα.

Συνεπώς, το ευφυές σχέδιο του Θεού είναι ένα εξαιρετικά απλό αλλά ταυτόχρονα και τόσο ευφυές σχέδιο, που περισσότερο ευφυές από αυτό δε θα μπορούσε να υπάρξει. Το γεγονός ότι είναι εξαιρετικά απλό βοήθησε σημαντικά τον άνθρωπο να το κατανοήσει. Αυτό το ευφυές σχέδιο του Θεού, είναι τρόπος του λέγειν, ο «αυτόματος πιλότος» που

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

καθορίζει, με απίστευτη ακρίβεια, τη λειτουργία του Σύμπαντος και που οδηγεί το Σύμπαν στην εξέλιξή του. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός όταν δημιούργησε το Σύμπαν, έβαλε σε λειτουργία τον «αυτόματο πιλότο» και έκτοτε δεν ασχολείται, ούτε με το Σύμπαν, ούτε με τον άνθρωπο, ούτε με οτιδήποτε άλλο μέσα στο Σύμπαν. Έτσι, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

1. Ο Θεός, συνέβαλε **μόνο** στο ξεκίνημα της γένεσης του Σύμπαντος. Από τη γένεση του Σύμπαντος μέχρι σήμερα, ο Θεός έπαψε να ασχολείται με το Σύμπαν. Ίσως να ξεκουράζετε, ίσως να δημιουργεί άλλο ή άλλα Σύμπαντα, ίσως να κάνει κάτι άλλο. Πάντως, στο δικό μας Σύμπαν έπαψε να επεμβαίνει, αμέσως μετά τη δημιουργία των επτά νόμων που διέπουν το Σύμπαν.

2. Οι τέσσερις δυνάμεις και οι δύο σταθερές του Σύμπαντος, θα παραμείνουν για πάντα αναλλοίωτες. Σε ότι αφορά την εξέλιξη και το τέλος του Σύμπαντος, τίποτα δεν είναι σκηνοθετημένο από το Θεό. Τα έχει αφήσει όλα στην **τύχη** τους.

3. Οτιδήποτε υπάρχει στο Σύμπαν, υπάρχει διότι υπάρχει η δυνατότητα στο ευφύες σχέδιο του Θεού να υπάρξει, διαφορετικά δε θα υπήρχε. Οτιδήποτε υπάρχει στο μέλλον, θα υπάρξει διότι υπάρχει η δυνατότητα στο ευφύες σχέδιο του Θεού να υπάρξει, διαφορετικά δε θα υπάρξει. Ειδικότερα, για το πελώριο θέμα της δημιουργίας ζωής στον πλανήτη μας, ισχύει ότι η ζωή πάνω στη Γη, δημιουργήθηκε διότι υπήρχε η δυνατότητα να δημιουργηθεί, διαφορετικά δε θα δημιουργούταν.

Από τα παραπάνω προκύπτει το τρισεγίστης σημασίας συμπέρασμα που είναι το ακόλουθο. Ο Θεός φέρει την ευθύνη για το ξεκίνημα της δημιουργίας του Σύμπαντος ενώ ο άνθρωπος φέρει την ευθύνη για το μέλλον του Σύμπαντος.

4.4 Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΤΟΧΟΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Μέχρι τώρα, έχουμε κάνει τις ακόλουθες δυο βασικές παραδοχές:

1. Η συμβολή του Θεού στη δημιουργία του Σύμπαντος, περιορίζεται μόνο στο χρονικό διάστημα της γένεσης του Σύμπαντος.

2. Η ζωή πάνω στη Γη, δημιουργήθηκε από μόνη της, δηλ. αυτοδημιουργήθηκε. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός δεν επενέβη (δηλ. δε συμμετείχε), στη δημιουργία της ζωής πάνω στη Γη. Δηλαδή, δεν υπήρξε θεϊκή συμμετοχή στη δημιουργία της ζωής πάνω στη Γη.

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

Επομένως, ο Θεός είναι **αμέτοχος** στα γεγονότα της ζωής μας και γενικά σε καθετί που συμβαίνει στον πλανήτη μας. Το συμπέρασμα αυτό, αποκαλύπτει μια μεγάλη αλήθεια, που μεγαλύτερη αλήθεια από αυτήν ίσως να μην υπάρχει. Η αλήθεια αυτή, μας λέει ξεκάθαρα, ότι είναι η **επιλογή** του ίδιου του Θεού, να είναι αμέτοχος στα της ζωής μας, είτε μας αρέσει, είτε όχι. Κατά συνέπεια, ο Θεός μάς αφήνει όλα τα περιθώρια αλλά και τις ευθύνες, να πράξουμε αυτό που εμείς επιλέγουμε.

Η παραδοχή ότι ο Θεός, είναι αμέτοχος στα γεγονότα της ζωής μας, είναι οδυνηρή και για πολλούς ίσως και αξεπέραστη. Γίνεται αξεπέραστη γιατί από καταβολής κόσμου και σε κάθε γωνιά της Γης, έχουμε συνηθίσει να πιστεύουμε σε Θεό ή θεούς που μας προστατεύουν έχοντας την πεποίθηση ότι σε ώρα ανάγκης θα προστρέξουν να μας βοηθήσουν. Τώρα τι θα κάνουμε, τι θα απογίνουμε χωρίς ένα Θεό που να ακούει τα βάσανά μας και χωρίς ένα Θεό που να του ζητάμε να μας βοηθήσει στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας;

Η μετάβαση από έναν συμμετοχο, σε έναν αμέτοχο Θεό είναι φανερό ότι θα είναι μία πολύ σκληρή και δύσκολη υπόθεση. Όμως, δεν έχουμε άλλο δρόμο από το να πάρουμε το δρόμο της επιστημονικής αλήθειας, που είναι ο δρόμος που οδηγεί αληθινά στο Θεό. Μακάρι τα πράγματα να ήταν όπως τα πιστεύαμε. Όμως δυστυχώς δεν είναι. Ποιος πιστός, ανεξαρτήτου θρησκείας, δε θα το ήθελε αυτό; Ο Θεός έκανε προ πολλού την επιλογή του, χωρίς να ζητήσει τη γνώμη μας. Στέκεται απέναντί μας σαν απλός παρατηρητής. Ίσως και να μην μας παρατηρεί καθόλου. Η επιλογή του αυτή, όσο και να μη μας αρέσει, οφείλουμε να τη σεβαστούμε, να την αποδεχθούμε, να την κάνουμε καθημερινή μας πράξη και να ζήσουμε σύμφωνα με αυτή. Άλλος δρόμος καλύτερος από αυτόν, δεν υπάρχει.

Όπως γνωρίζουμε, από καταβολής κόσμου, συνέβαιναν γεγονότα τα οποία ο άνθρωπος προσπαθούσε να ερμηνεύσει μέσα στο θρησκευτικό πλαίσιο που πίστευε, αποδίδοντάς τα σε χαρακτηριστικά χαρίσματα και ιδιότητες που πίστευε ότι είχε ο Θεός ή οι θεοί του, όπως π.χ. πανάγαθος, πολυεύσπλαχνος, δίκαιος, τιμωρός κλπ. Όμως, η ερμηνεία πολλών από αυτά τα χαρακτηριστικά, έφεραν και φέρνουν σε αμηχανία, ακόμα και τους πιο εύστροφους ιερωμένους κάθε θρησκείας σε κάθε γωνιά της Γης. Για παράδειγμα, ήταν και παραμένει πολύ δύσκολο να εξηγηθούν γεγονότα όπως: Γιατί γεννιούνται παιδάκια με ανίατες ή θανατηφόρες ασθένειες; Γιατί ο Θεός κάνει σεισμούς, κατά τους οποίους σκοτώνονται αθώοι άνθρωποι; Γιατί σε ένα αεροπορικό δυστύχημα σκοτώνονται πολλοί καλοί άνθρωποι ενώ πολλοί κακοί άνθρωποι δε σκοτώ-

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

νονται; Αφού ο Θεός είναι Πανάγαθος, Πολυεύπλαχνος και Παντοδύναμος, γιατί επιτρέπει να συμβαίνουν αυτά τα άδικα και απάνθρωπα γεγονότα;

Μάταια προσπαθούν, λαϊκοί και κληρικοί, από αρχαιοτάτων χρόνων, να δώσουν μία ανθρωπίνως λογική απάντηση. Γι' αυτό, δίνουν μία ασαφή απάντηση, όπως π.χ. την εξής: «*Άγνωσται αι βουλαί του Κυρίου*».

Τώρα ξέρουμε την αλήθεια. Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχουν «βουλαί του Κυρίου», διότι ο Θεός παραμένει **τελείως** αμέτοχος σε όλα όσα συμβαίνουν στη ζωή μας, στον πλανήτη μας και στο Σύμπαν ολόκληρο. Δηλαδή, όλα όσα συμβαίνουν, συμβαίνουν χωρίς καμία συμμετοχή του Θεού και επομένως δεν είναι δυνατόν να αποδώσουμε καμία «ευθύνη» στο Θεό. Το μόνο που πιστεύουμε για το Θεό είναι ότι αυτός ξεκίνησε τη δημιουργία του Σύμπαντος και καθόρισε τους επτά νόμους του Σύμπαντος. Μετά από αυτά, ο Θεός παραμένει αμέτοχος στα συμβαίνοντα στη Γη και στο Σύμπαν. Τα χαρίσματα και οι ιδιότητες που του αποδίδουμε, όπως πανάγαθος, δίκαιος και τιμωρός, είναι δικές μας επινοήσεις, γιατί όπως ήδη σημειώσαμε, δε γνωρίζουμε **τίποτα** για τη φύση του Θεού. **Μακάρι να γνωρίζαμε.** Μέχρι να γίνει αυτό, δεν πρέπει να καταφεύγουμε σε εικασίες, αλλά να περιμένουμε με υπομονή για τη μεγάλη εκείνη στιγμή που θα αρχίσουμε σιγά σιγά να κατανοούμε, πέραν του Δημιουργήματος του Θεού, που είναι το Σύμπαν και τον ίδιο το Θεό.

4.5 Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΤΟΥ

Φαντασθείτε την περίπτωση όπου στο Σύμπαν, υπάρχουν μόνο άστρα (δηλ. μόνο Ήλιοι) και κανένα άλλο τύπου ουράνιο σώμα. Αν ήταν έτσι τα πράγματα, τότε δε θα μπορούσε να υπάρξει ζωή στο Σύμπαν. Τώρα φαντασθείτε την περίπτωση όπου σε κάποια αστέρια, υπάρχουν πλανήτες. Εδώ έχουμε δύο πιθανότητες. Η πρώτη πιθανότητα, είναι ότι σε κανέναν πλανήτη στο Σύμπαν δεν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες για να δημιουργηθεί ζωή. Άρα, θα ήταν αδύνατον να δημιουργηθεί ζωή στο Σύμπαν. Η δεύτερη πιθανότητα, είναι ότι τουλάχιστον σε έναν πλανήτη στο Σύμπαν, υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες, για να δημιουργηθεί ζωή. Ένας τέτοιος πλανήτης είναι π.χ. η Γη μας.

Ο Θεός δε δημιούργησε «**άμεσα**» τη ζωή πάνω στη Γη αλλά έχει μία «**έμμεση**» σχέση με τη δημιουργία κάθε μορφής ζωής πάνω στη Γη και επομένως και με τον άνθρωπο. Η «**έμμεση**» αυτή σχέση, είναι η ακόλουθη. Οι νόμοι του Σύμπαντος που επέλεξε ο Θεός, είναι τέτοιοι που

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

έχουν, **εν δυνάμει**, κάποιες δυνατότητες. Μία τέτοια δυνατότητα είναι ότι, οι νόμοι που διέπουν το Σύμπαν, επιτρέπουν τη δημιουργία ζωής σε κάποια σημεία του Σύμπαντος, όπως για παράδειγμα στους πλανήτες. Ζωντανή απόδειξη του γεγονότος αυτού, είναι η δημιουργία εκατομμυρίων μορφών ζωής στον πλανήτη μας. Είναι πολύ πιθανό, να υπάρχουν και άλλες πολλές δυνατότητες για τη δημιουργία και άλλων μορφών ζωής, τόσο στον πλανήτη μας, όσο και σε άλλους πλανήτες, που μέχρι σήμερα δεν «έτυχε» **ακόμα** να έχουν δημιουργηθεί. Ίσως δημιουργηθούν στο μέλλον. Ίσως να μη δημιουργηθούν ποτέ, αν δεν υπάρξει η κατάλληλη **τυχειότητα** ή δυνατότητα για να δημιουργηθούν.

Όσα στοιχεία προαναφέραμε είναι κομβικής σημασίας, γι' αυτό θα προσπαθήσουμε να τα κάνουμε περισσότερο κατανοητά χρησιμοποιώντας το παράδειγμα του ανθρώπινου μωρού. Όπως όλοι γνωρίζουμε, όταν γεννιέται ένα ανθρώπινο μωρό (όπως εξάλλου και κάθε άλλο μωρό οποιασδήποτε άλλης μορφής ζωής) έχει, από τη γέννα του, έναν προκαθορισμένο τρόπο ανάπτυξης ο οποίος είναι καταγεγραμμένος στο DNA του. Όμως, πολλά πράγματα που αφορούν την εξέλιξη του μωρού, δεν έχουν καθοριστεί πλήρως από τη γέννα του. Για παράδειγμα, κανένας δε γνωρίζει αν το μωρό, καθώς μεγαλώνει θα γίνει λεπτός ή χοντρός, πλούσιος ή φτωχός, γιατρός ή δικηγόρος, ενάρετος ή εγκληματίας. Εκείνο που γνωρίζουμε κατά τη γέννα του ανθρώπινου μωρού, είναι ότι το μωρό έχει κάποιες δυνατότητες (όχι όμως όλες). Παραδειγματός χάρη, γνωρίζουμε ότι το ανθρώπινο μωρό δε θα βγάλει ποτέ φτερά για να πετάξει, ούτε λέπια για να γίνει ψάρι, ούτε σαράντα πόδια για να περπατά σαν τη σαρανταποδαρούσα, διότι εκ γενετής δεν έχει αυτή τη δυνατότητα. Όμως, εκ γενετής έχει τη δυνατότητα να γίνει έμπορος ή δάσκαλος ή αστυνομικός ή παπάς, κλπ., χωρίς όμως να γνωρίζει κανείς τελικά ποιο επάγγελμα θα διαλέξει το μωρό όταν μεγαλώσει. Τηρουμένων των αναλογιών, το ίδιο συμβαίνει και με το Σύμπαν, το οποίο εκ γενετής έχει τη δυνατότητα να κάνει κάποια πράγματα ενώ κάποια άλλα δεν είναι μέσα στις δυνατότητές του να τα κάνει.

Κάτι ακόμα. Ένα ανθρώπινο παιδί πιθανόν να είχε το ταλέντο να γίνει μουσικός και γι' αυτό έγινε. Ένα άλλο ανθρώπινο παιδί, έγινε δικηγόρος, όχι διότι είχε το ταλέντο, αλλά γιατί του το επέβαλαν (άμεσα ή έμμεσα) οι γονείς του. Αντίθετα, στο «μωρό» Σύμπαν, κανένας δεν έχει τη δυνατότητα να του επιβάλλει (ούτε άμεσα, ούτε έμμεσα), τον τρόπο με τον οποίο θα εξελιχθεί. Γι' αυτό, εξελίχθηκε και συνεχίζει να εξελίσσεται, μόνο σε εκείνους τους τομείς που φαίνεται ότι έχει το «ταλέντο» να εξελιχθεί, όπως είναι η περίπτωση της Γης, όπου χάρη στο

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

«ταλέντο» της, δημιουργήθηκαν πάνω στη Γη εκατομμύρια μορφών ζωής (βλέπε ενότητα 3.1 του κεφαλαίου 3).

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα τώρα να φαντασθείτε έναν άλλο πλανήτη, τον οποίο, για ευκολία, τον ονομάζουμε Λη. Ο πλανήτης αυτός, βρίσκεται σε κάποιο άλλο ηλιακό σύστημα. Σε αυτό το ηλιακό σύστημα, οι «τοπικές» συνθήκες στον πλανήτη Λη είναι διαφορετικές από αυτές του πλανήτη Γη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα στον πλανήτη αυτό, το πρώτο βήμα προς τη δημιουργία ζωής να ήταν, όχι τα αμινοξέα, αλλά κάτι διαφορετικό, το οποίο για ευκολία το ονομάζουμε «εμινοξέα». Επίσης, για απλουστευση, θεωρούμε ότι όλα τα επόμενα βήματα προς τη δημιουργία ζωής στον πλανήτη Λη, ήταν ίδια με τα βήματα που έλαβαν χώρα πάνω στη Γη. Η μόνη διαφορά, ήταν ότι το DNA κάθε μορφής ζωής στον πλανήτη Λη είχε διαφορετική δομή και δυνατότητες, σε σύγκριση με το δικό μας DNA. Όμως, αυτή η φαινομενικά μικρή διαφορά, δηλ. τα «εμινοξέα» αντί αμινοξέα και το διαφορετικό DNA, μπορεί να ήταν αρκετή, έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα, δηλ. ο λήνιος άνθρωπος, να μην είναι όπως ο γήινος άνθρωπος. Υπάρχει η περίπτωση, να είναι ένας άνθρωπος με πολύ σημαντικά διαφορετικά χαρακτηριστικά από το γήινο άνθρωπο, όπως είναι για παράδειγμα, τα παρακάτω:

- Ο λήνιος άνθρωπος, να είναι τόσο έξυπνος από το γήινο άνθρωπο, όσο ο γήινος άνθρωπος είναι πιο έξυπνος από τη χελώνα ή το μυρμήγκι.
- Ο λήνιος άνθρωπος, να είναι σχεδόν αθάνατος, χάρη στους μηχανισμούς που θα έχει αναπτύξει ο οργανισμός του, οι οποίοι συνεχώς θα ανανεώνουν όλα τα όργανά του, με τέτοιο τρόπο και δεξιότητα, που θα παραμένει για χιλιάδες χρόνια νέος.
- Ο λήνιος άνθρωπος, να θεωρεί ως κάτι παραπάνω από προφανές ότι ο Θεός είναι μια συμπαντική οντότητα, που είναι ίδια στους λαούς των δύο πλανητών Γη και Λη αλλά και σε κάθε άλλο λαό στο Σύμπαν.

Κατά συνέπεια, το Σύμπαν το δημιούργησε ο Θεός με τέτοιο τρόπο, ώστε να έχει πολλές δυνατότητες, αλλά όχι όλες. Μία από αυτές τις δυνατότητες, είναι να μπορεί η νεκρή φύση να μετατρέπεται σε ζωντανή φύση. Και αυτό να συμβαίνει, όχι με θεική παρέμβαση αλλά από μόνο του. Όπως και τελικά έγινε, διότι όντως η ζωή πάνω στη Γη δημιουργήθηκε από μόνη της, χωρίς την παρέμβαση του Θεού. Όμως, η νεκρή ύλη πάνω στη Γη, κατέστη δυνατό να μετατραπεί σε ζωντανή ύλη από μόνη της, διότι ο Θεός **φρόντισε (!)** να υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Αν δεν το είχε φροντίσει, τότε δε θα μπορούσε **ποτέ (!)** να γίνει αυτό με αποτέλεσμα να μην υπάρξει ζωή πουθενά στο Σύμπαν.

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

Κλείνοντας, κάνουμε σαφές ότι οτιδήποτε υπάρχει στο Σύμπαν, ήταν μέσα στις δυνατότητες του ευφυούς σχεδίου του Θεού να υπάρξει. Διαφορετικά δε θα υπήρχε. Για παράδειγμα, το γεγονός ότι υπάρχει ζωή πάνω στη Γη, ήταν μέσα στις δυνατότητες του ευφυούς σχεδίου του Θεού να υπάρξει. Διαφορετικά δε θα υπήρχε. Το πως ακριβώς ξεκίνησε και στη συνέχεια αναπτύχθηκε η ζωή πάνω στη Γη έχει ξεκινήσει να το διερευνά η επιστήμη.

Τέλος, συνοψίζοντας, λέμε τα εξής:

Ο Θεός δημιούργησε ένα «μωρό» Σύμπαν, στο οποίο καθόρισε, με πολύ μεγάλη ακρίβεια και αυστηρότητα, τους νόμους που θα το διέπουν, σε ολόκληρη τη ζωή του. Για όλα τα υπόλοιπα, επέλεξε να μην ασχοληθεί ποτέ, αφήνοντας τα πάντα κυριολεκτικά στην τύχη (!) τους. Όλα όσα προέκυψαν στη συνέχεια μέχρι σήμερα, προέκυψαν διότι το Σύμπαν διέθετε και διαθέτει τέτοιες δυνατότητες, διαφορετικά δε θα είχαν προκύψει.

Παίρνω το θάρρος λοιπόν, να χρησιμοποιήσω τη γνωστή οικολογική «ορολογία» της Παλαιάς Διαθήκης, για να διατυπώσω τις σχέσεις μεταξύ του Θεού, του Σύμπαντος και του ανθρώπου, ως εξής:

- Ο Θεός υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει στον αιώνα τον άπαντα.
- Ο Θεός «γέννησε» το Σύμπαν.
- Το Σύμπαν «γέννησε» τον άνθρωπο.

Κοντολογίς, τα πιο πάνω, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το Σύμπαν είναι το «παιδί» του Θεού και ότι εμείς οι άνθρωποι είμαστε τα παιδιά του Σύμπαντος και επομένως είμαστε, τρόπος του λέγειν, τα «εγγόνια» του Θεού.

4.6 ΓΙΑΤΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ, ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΟ;

Ο άνθρωπος, ξεχωρίζει από όλες τις μορφές ζωής στον πλανήτη μας κυρίως για ένα λόγο. Ο λόγος αυτός είναι ότι συνειδητοποιεί την ύπαρξή του και το θάνατό του. Η συνειδητοποίηση της ύπαρξής του, του έφερε χαρά και αγαλλίαση. Όμως, η συνειδητοποίηση του θανάτου του, του έφερε τρόμο και απόγνωση. Αν συγκρίνουμε αυτά τα δύο, θα διαπιστώσουμε ότι η συνειδητοποίηση του θανάτου μας είναι κατά πολύ πιο κυρίαρχη στο νου και την ψυχή μας, από τη συνειδητοποίηση της ύπαρξής μας.

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

Η συνειδητοποίηση του θανάτου, είναι **η πλέον αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα**, με την οποία έχουμε έρθει πρόσωπο με πρόσωπο, από τότε που ο άνθρωπος απέκτησε συνείδηση, δηλ. πριν από 100 χιλιάδες χρόνια περίπου. Όμως, η πρόσωπο με πρόσωπο επαφή μας με την πραγματικότητα που λέγεται θάνατος, ήταν επόμενο να μας δημιουργήσει απωθητικά συναισθήματα για κάθε είδους **πραγματικότητα**, που περιέχει δυσάρεστα στοιχεία σαν αυτά του θανάτου, όπως είναι τα συναισθήματα του φόβου, του τρόμου, της λύπης και της απόγνωσης.

Η εμπειρία αυτή, θα μας φανεί χρήσιμη στην προσπάθειά μας, να κατανοήσουμε το σημερινό φαινόμενο, όπου ο άνθρωπος είναι εξαιρετικά απρόθυμος να αποκτήσει, έστω τις βασικές γνώσεις, πάνω στα πιο σημαντικά θέματα της ζωής μας, όπως είναι το Σύμπαν και η ζωή, πόσο μάλλον να εμβαθύνει πάνω σε αυτά τα δύο (και όχι μόνο) πεδία της γνώσης και της αναζήτησης. Είναι εξαιρετικά απρόθυμος, γιατί μερικές από τις γνώσεις μας για το Σύμπαν και τη ζωή, προκαλούν σε πολλούς αβάσταχτο τρόμο, φόβο και απόγνωση, αφού η έντασή τους, ξεπερνά σε ύψος τα Ιμαλάια Όρη.

Για παράδειγμα, οι γνώσεις μας για το Σύμπαν μας οδηγούν στη διαπίστωση ότι ζούμε πάνω σε ένα μικρό πλανήτη, ο οποίος βρίσκεται μέσα σε ένα απέραντο Σύμπαν ενώ οι γνώσεις μας για τη ζωή, μας οδηγούν στη διαπίστωση ότι η ζωή πάνω στη Γη δημιουργήθηκε τυχαία και από μόνη της. Με λίγα λόγια, το Σύμπαν και η ζωή εξελίσσονται τυχαία, χωρίς να υπάρχει κάποιος σκοπός και προπαντός χωρίς να υπάρχει κάποιος που να καθορίζει και να ελέγχει την πορεία τους. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός είναι αμέτοχος σε ό,τι συμβαίνει μέσα μας και γύρω μας. Άρα, ολόκληρη η οικουμένη είναι αφημένη στην τύχη της, με μία μόνη εξαίρεση που είναι ο άνθρωπος. Γιατί ο άνθρωπος, έχει την ευθύνη των πράξεών του. Γιατί ο άνθρωπος, είναι ο μόνος αρχιτέκτονας της μοίρας του.

4.7 ΣΧΟΛΙΑ

Ο Σουηδός θεατρικός συγγραφέας και σκηνοθέτης Ίνγκμαρ Μπέργκμαν (Bergman) αναφέρει τα εξής για τον άνθρωπο και το Θεό:

«Αναζητώντας ο άνθρωπος τον Θεό, συστήνεται στον εαυτό του! Και καταλαβαίνει ότι για να δραπετεύσει από το «τίποτα» και να αγγίξει το «όλο», πρέπει να βρεθεί με τους υπόλοιπους ανθρώπους. Προσπαθώντας να αγγίξει ο άνθρωπος τον Θεό, αγγίζει τους γύρω ανθρώπους... Αυτή

Κεφάλαιο 4: Αναζήτηση της αλήθειας για το Θεό

είναι και η σωτηρία του ανθρώπου... Ο Θεός είναι η αφορμή του ανθρώπου να συναντήσει τον άνθρωπο...».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟ 1

Πρώτη Έκδοση

[1α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2013, σελ. 78, ISBN: 978-618-80777-0-6.

[1β] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Πρώτη Έκδοση, Seaburn Publishing Group, N.Y. 2013, σελ. 78, ISBN: 1-59232-412-6.

[1γ] Paraskevas N. Paraskevopoulos, *Rebirth of Athenian Democracy, Philocosmic Democracy*, First Edition, Seaburn Publishing Group, N.Y. 2013, pp. 78, ISBN: 1-59232-413-4.

Δεύτερη Έκδοση

[1δ] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Δεύτερη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 112, ISBN: 978-618-80777-3-7.

ΒΙΒΛΙΟ 2

Πρώτη Έκδοση

[2α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Οικονομίας, η Φιλοκοσμική Οικονομία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 76, ISBN: 978-618-80777-4-4.

BIBΛΙΟ 3

Πρώτη Έκδοση

[3α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Ένας Λαός, Ένας Θεός, η Φιλοκοσμική Θρησκεία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2018, σελ. 134, ISBN: 978-618-80777-9-9.

BIBΛΙΟ 4

Πρώτη Έκδοση

[4α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Ένα Πλανητικό Όραμα, το Φιλοκοσμικό Κοσμοκράτος*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2017, σελ. 112, ISBN: 978-618-80777-7-5.

BIBΛΙΟ 5

Πρώτη Έκδοση

[5α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Ένας Νέος Διαφωτισμός, ο Φιλοκοσμικός Διαφωτισμός*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2017, σελ. 68, ISBN: 978-618-80777-8-2.

BIBΛΙΟ 6

Πρώτη Έκδοση

[6α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Το Βιβλίο της Ανθρωπότητας, το «Ευφυές Σχέδιο» του Ανθρώπου*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2013, σελ. 784, ISBN 978-618-80777-2-0.

[6β] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Το Βιβλίο της Ανθρωπότητας, το «Ευφυές Σχέδιο» του Ανθρώπου*, Πρώτη Έκδοση, Seaburn Publishing Group, N.Y., 2011, σελ. 784, ISBN 159232293X.

[6γ] Paraskevas N. Paraskevopoulos, *The Book of Humanity, Man's «Intelligent Design»*, First Edition, Seaburn Publishing Group, N.Y., 2011, pp. 752, ISBN 1592322743.

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

BIBΛΙΟ 7

Πρώτη Έκδοση

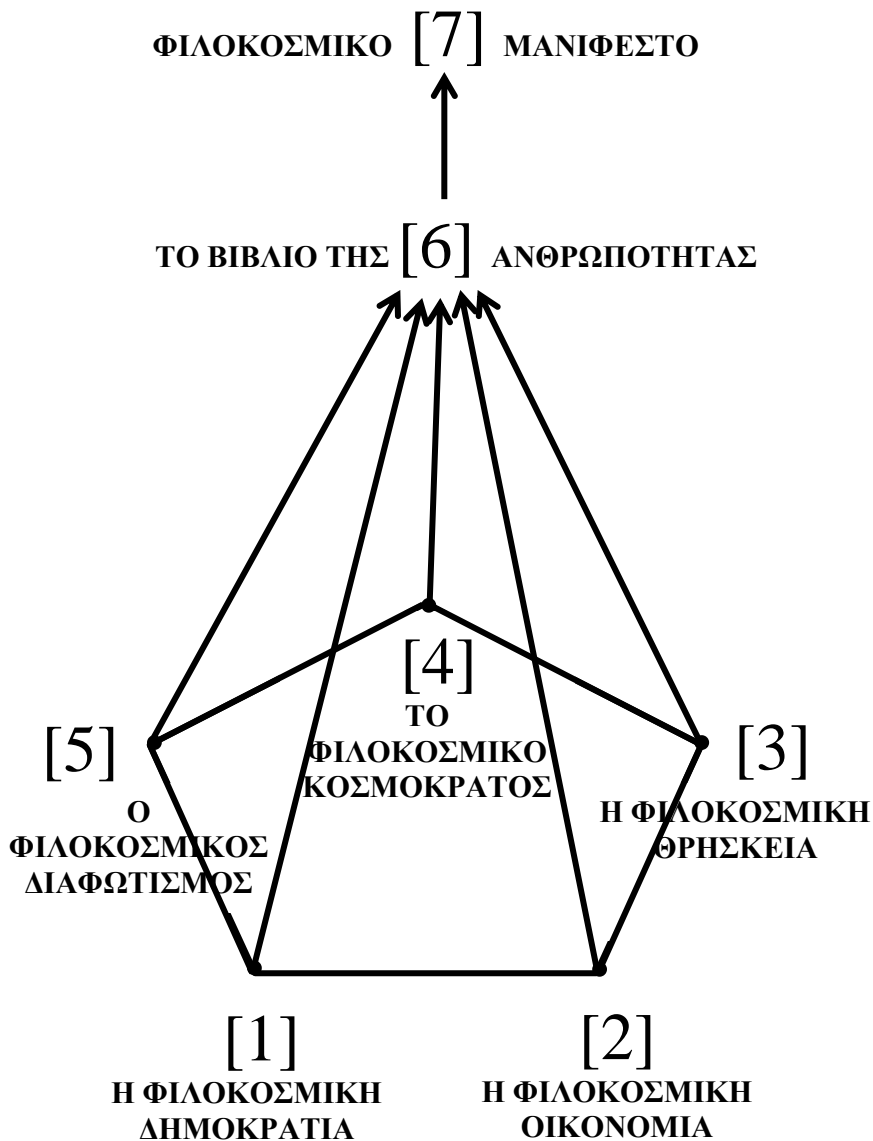
[7α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Φιλοκοσμικό Μανιφέστο**, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, (υπό προετοιμασία).

Στο σχήμα που ακολουθεί στην επόμενη σελίδα, δίνουμε τη σχέση μεταξύ των επτά βιβλίων. Ειδικότερα, τα βιβλία [1], [2], [3], [4] και [5] συνθέτουν την πενταγωνική βάση της Φιλοκοσμίας. Πάνω σε αυτή τη βάση εδράζεται το Βιβλίο της Ανθρωπότητας [6]. Την κορυφή του σχήματος την κατέχει το Φιλοκοσμικό Μανιφέστο, που είναι το βιβλίο [7].

Τα βιβλία εκδίδονται από το Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος και μπορείτε να τα προμηθευτείτε από το ελεύθερο εμπόριο.

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

Σχηματική παράσταση των βιβλίων της Φιλοκοσμίας.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Γεννήθηκε στη Δόξα Αρκαδίας το 1941. Τις πανεπιστημιακές του σπουδές τις έκανε στις ΗΠΑ και στο Πανεπιστήμιο Πατρών.

Υπήρξε καθηγητής στα Συστήματα Αυτομάτου Ελέγχου στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης επί 7 χρόνια και στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο επί 23 χρόνια. Συνταξιοδοτήθηκε το 2008.

Έχει δημοσιεύσει πάνω από 130 πρωτότυπες επιστημονικές εργασίες σε έγκυρα διεθνή επιστημονικά περιοδικά και έχει παρουσιάσει πάνω από 70 εργασίες σε έγκυρα διεθνή επιστημονικά συνέδρια. Οι εργασίες του αυτές έχουν τύχει διεθνούς αναγνώρισης, αφού έχουν αποσπάσει διακρίσεις, βραβεία και μεγάλο αριθμό αναφορών. Ήταν κριτής σε πολλά διεθνή επιστημονικά περιοδικά και διεθνή συνέδρια. Ακόμα, διετέλεσε πρόεδρος τριών διεθνών επιστημονικών συνεδρίων.

Έχει γράψει οχτώ ελληνικά βιβλία πάνω στην ειδικότητά του. Δύο από τα βιβλία αυτά έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά και έχουν τύχει διεθνούς αναγνώρισης και κυκλοφορίας.

Για τη Φιλοκοσμία, έχει γράψει έξι βιβλία τα οποία έχουν κυκλοφορήσει στο εμπόριο. Επιπλέον, δύο από τα έξι βιβλία έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά και έχουν διεθνή κυκλοφορία.

Έχει παρουσιάσει δεκάδες εβδομαδιαίες εκπομπές με τίτλο ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ στα κανάλια SEVEN και ATTICA.

Είναι ιδρυτής και Πρόεδρος του Συλλόγου Φιλοκοσμίας Ελλάδος ο οποίος ιδρύθηκε το 2010.

Τέλος, είναι παντρεμένος με την παιδίατρο Μαίρη Κουσουρή και έχουν ένα γιο, το Νίκο.

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ, ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ: Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Υπάρχει Θεός; Υπάρχει Δημιουργός του Σύμπαντος; Υπάρχει Δημιουργός της ζωής; Υπάρχει τέλος στο Σύμπαν; Υπάρχει κάποιος σκοπός που έγιναν όλα αυτά; Αν ναι, τότε ποιος είναι αυτός ο σκοπός; Ποιο είναι το νόημα αυτού του έργου που παίζεται, που εμείς είμαστε ταυτόχρονα «θεατές» και «ηθοποιοί» του και που ονομάζουμε Σύμπαν και ζωή;

Από καταβολής κόσμου, ο άνθρωπος στέκεται ανήμπορος να απαντήσει στα βασικά αυτά ερωτήματα, τα οποία αποτελούν το βαθύτερο νόημα της ύπαρξής του. Μπροστά σε αυτήν την αδυναμία του και ταυτόχρονα μπροστά στην ανάγκη να δώσει κάποιες απαντήσεις στα εν λόγω ερωτήματα, κατέφυγε στις θρησκείες. Οι θρησκείες, είναι ανθρώπινα αυθαίρετα δημιουργήματα, τα οποία βασίζονται στην **πίστη** και όχι στη **γνώση**.

Οι επιστημονικές ανακαλύψεις των τελευταίων πέντε αιώνων και ιδιαίτερα του τελευταίου αιώνα, έφεραν στο φως πολλές γνώσεις. Οι γνώσεις αυτές, μαζί με τη λογική, ανέτρεψαν την αντίληψη που είχε η ανθρωπότητα για τις θρησκείες, διότι απέδειξαν ότι όλες ανεξαιρέτως οι θρησκείες που υπήρξαν και υπάρχουν μέχρι σήμερα, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα. Μακάρι τα πράγματα να ήταν όπως τα πιστεύαμε, αλλά δυστυχώς δεν είναι.

Μπροστά σε αυτά τα δεδομένα, η θέση μου είναι ότι ο Θεός είναι ένας και μοναδικός και είναι ο **Θεός όλων μας** ή μονολεκτικά είναι ο **Θεοσόλωνας**. Αυτό μας οδηγεί σε μία «νέα» θρησκεία, που ονόμασα Φιλοκοσμική Θρησκεία ή μονολεκτικά **θεοσολωνισμό**. Το δόγμα του θεοσολωνισμού είναι πολύ σύντομο και είναι το εξής: **Ο Θεοσόλωνας είναι ο μόνος Θεός και είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος**. Με απλά λόγια, ο Θεοσόλωνας και ο θεοσολωνισμός είναι τα μόνα που απομειναν στο χώρο της θεολογίας, διότι τα υπόλοιπα, ήδη βρίσκονται στο χώρο της επιστήμης και της λογικής.

Ο θεοσολωνισμός, ακυρώνει τα δόγματα όλων των θρησκειών που υπήρξαν και υπάρχουν μέχρι σήμερα. Αναφέρουμε τα πιο κάτω παραδείγματα:

- Η ζωή στον πλανήτη μας, **δε** δημιουργήθηκε με θεϊκή παρέμβαση, αλλά δημιουργήθηκε τυχαία και από μόνη της (δηλ. αυτοδημιουργήθηκε).
- Η ζωή είναι προϊόν της εξέλιξης και όχι σκοπός της εξέλιξης.
- Το πνεύμα, η ψυχή, η συνείδηση και η βούληση δεν είναι ξεχωριστά από το σώμα. Γεννιούνται και αναπτύσσονται μαζί με το σώμα και πεθαίνουν όταν πεθαίνει και το σώμα. Αυτό συνεπάγεται ότι **δεν** υπάρχει ζωή μετά θάνατον, διότι η ψυχή πεθαίνει μια για πάντα μαζί με το σώμα.

Τα πιο πάνω οδηγούν στα εξής δύο συμπεράσματα:

- Ο θεοσολωνισμός, δε μηδενίζει την έννοια της θρησκείας, αλλά «ενώνει» όλες τις θρησκείες σε μία. Κατά συνέπεια, η ιδέα του θείου θα πάψει να μας **χωρίζει** αλλά θα μας **ενώνει** (!) για πάντα.

- Η ανθρώπινη φυλή, οφείλει να νιώθει ως ένας άνθρωπος μπροστά στον ένα και μοναδικό Θεό. Για να πραγματοποιήσει αυτόν τον οραματισμό της, επιβάλλεται να συσπειρωθεί και να κάνει πράξη έναν ενιαίο πλανητικό στόχο, ο οποίος συνοψίζεται στο «**Ένας Λαός, Ένας Θεός**».